

HÄR FINNS VÄRLDENS STÖRSTA SAMLING AV MUSIKINSTRUMENT

t

Min älskade make,
vår käre far

Ernfrid Andersson
* 5/8 1905

har lämnat oss, syskon, övrig släkt och vänner i stor sorg och saknad.

Katrineholm den 30 juni
1967

VIRAN
Viva och Kenneth
Syskonen

Jordfästningen äger rum
fredagen den 7 juli kl. 16.00
i Katrineholms krematorium.

Efter jordfästningen inbjudes till kaffe & SF-lokalen.

Meddelas endast på detta sätt

Ernfrid Andersson in memoriam

Katrineholms spelmanslag har fått sorg. På fredagen nådde oss budskapet om Ernfrid Andersson bortgång. Just när sommar och semester står för dörren fick han så hastigt sluta sina dagar.

I spelmanslaget lämnar Ernfrid Andersson ett stort tomrum efter sig. Han var en pliktrogen medlem som sällan saknades vid våra spelövningar och uppspelningar. Även inom styrelsen gjorde han värdefull insats såsom sekreterare. Han var också under ett antal år uppskattad musikledare.

Han var inte bara en duktig spelman utan sysslade också på ämnen som frid med fiolbyggeri — en värdig hobby för en spelman.

Din plats står nu tom i spelmanslaget och i Södermanlands Spelmansförbund. Vi, Dina spelmansvänner saknar Dig och sörjer Dig.

Vila i frid, Du käre kamrat!
Egon Ekiölm

JORDFÄSTNINGAR

— I Katrineholms krematorium jordfästades på fredagen gjutaren Ernfrid Andersson, Torggatan 5 C, Katrineholm. Sedan musikdirektör Rune Jansson som ingångsmusik spelat Larghetto av T. Olsson spelade medlemmar ur Katrineholms spelmanslag under ledning av hr Thure Wedberg Kyrklig visa från Vingåker. Kyrkoadjunkt Bengt Nilsson var officiant och förrättade jordfästningen varunder sjöngs psalmen 579: 1—5. Efter akten framförde spelmanslaget En spelmans jordefärd av Erik öst d. y. Som utgångsmusik spelade musikdirektör Jansson Largo av A. Runbäck.

I den rika och vackra blomstergården märktes kransar från SKF, Katrineholms spelmanslag, Södermanlands spelmansförbund, Spelmansförbundets styrelse, Örebro läns folkmusikförbund, arbetsledare och arbetskamrater på SKF, SKF:s verkstadsklubb, vännerna på mässen samt bostadsrättsföreningen Penseln. SKF:s verkstadsklubb och Södermanlands spelmansförbund paraderade med sina fanor.

Dr Ernst Emsheimer, direktör för musikhistoriska museet, blåser i en 1600-talsbasun och hälsar besökare välkomna

STOCKHOLM (FLT).

I skuggan av Kungliga slottet ligger Musikhistoriska museet i Stockholm, ett av vårt lands mest intressanta specialmuseer. 15000 besökare letar sig årligen hit för att bese världens största samling av musikinstrument

Har ni sett en träskofiol någon gång? Vet ni vad ett orgelklavikord är för någonting? Vill ni ta en titt på Benjamin Franklins glasharmonika? Ni kan också höra hur de låter om ni tar er tid under ert Stockholmsbesök och gör en avstickare till Slottsbacken 6.

— Musikhistoriska museet grundades 1399, öppnades i början på vårt sekel och sedan dess har det fört en ambulerande tillvaro, först för 16 år sedan hamnade vi på Slottsbacken, berättar nuvarande direktören för museet dr Ernst Emsheimer.

Det finns på museet 3700 musikinstrument, varav 200 visas för allmänheten. Alla instrument kan man både se och höra, olika kompositioner har spelats in på band med musik ända från renässansen till våra dagar. De flesta instrumenten är fullt restaurerade.

— Besökande musiker är mycket intresserade av att få spela på de gamla instrumenten, trots att det innebär en helt annan teknik, säger direktör Emsheimer. Varje år ordnas sju konserter.

GLASHARMONIKA GAV NERV-SAMMANBROT

Benjamin Franklins > glasharmonika är inte restaurerad, det hade kostat 10000 kronor och det tål inte museets finanser. Kanske till glädje både för musiker och åhörare!

— De som spelade glasharmonika blev överkänsliga i fingrarna och fick ofta nervsammanbrott, damerna svimmade av sällhet över det ete-

riska välljudet, berättar museets intendent dr Jan Ling. Glasharmonikan blev också förbjuden i Sverige strax efter att den kommit hit i början på 1800-talet.

Gravyrer och kopparstick från olika historiska perioder visar hur olika instrument användes — ofta galanta scener med damer fromt lyssnande på en spelande kavaljer.

Fickfiolen uppfanns mer än 200 år före fickboken. Den bars av dansmästare på 1700-talet som gav lektioner till blivande damer. Fickfiolens lilla format hindrade inte rokokantverkare från att ge sina miniatyri instrument utsmyckning — de pryddes av små huvud, änglar, nunnor, djävlar och annat...

Samma tid var förtjust ! att uppleva lantlivet, naturen, på Rousseaus vis. Adelsmännen, som lekte bönder i sina trädgårdar, spelade vävlyra — en slags nyckelharpa med väv-anordning och "musette", en salongssäckpipa. En dam, som spelade musette, blåste in luften med en bälg.

INSTRUMENT MED DUBBEL-MORAL

Ett instrument med dubbelmoral är det sk orgelklavikordet. Det kan låta som ett slags ljuvt piano eller som en orgel, man kan spela både folklåtar och psalmer på det, bara man trycker på en dold spak.

Har ni gamla uttjänta träskor hemma? Då kanske ni kan låta bygga en träskofiol. Om det fortfarande finns någon som kan konsten att bygga detta skånska 1700-talsinstrument.

Dr Jan Ling berättar hur instrumenten utvecklats genom tiderna för att realisera nya klanger, nya ideal, nya tekniska fordringar. Det händer att "fina" gamla instrument byggs om till nya, populära. På samma sätt som vi i dag skiljer på fiol och gitarr, skilde våra förfäder

på fiol och gamba. Gamba var det fina instrumentet — det gav via kontrabas viola da gamba vår basfiol.

Musiken var förr alltid både ett folknöje och ett salongsnöje, dessutom spelades det vid högtidliga tillfällen, stads- och statsbesök, adlande och avrättningar, bröllop och begravningar. Instrumenten hade sina speciella roller och det är just den långa utvecklingen av musikens roll i människors liv som man så väl kan följa på Musikhistoriska museet.

Maloux

JORDFÄSTNINGAR

— I Katrineholms krematorium jordfästades på fredagen gjutaren Ernfrid Andersson, Torggatan 5 C, Katrineholm. Sedan musikdirektör Rune Jansson som ingångsmusik spelat Larghetto av T. Olsson spelade medlemmar ur Katrineholms spelmanslag under ledning av hr Thure Wedberg Kyrklig visa från Vingåker. Kyrkoadjunkt Bengt Nilsson var officiant och förrättade jordfästningen varunder sjöngs psalmen 579: 1—5. Efter akten framförde spelmanslaget En spelmans jordefärd av Erik öst d. y. Som utgångsmusik spelade musikdirektör Jansson Largo av A. Runbäck.

I den rika och vackra blomstergården märktes kransar från SKF, Katrineholms spelmanslag, Södermanlands spelmansförbund, Spelmansförbundets styrelse, Örebro läns folkmusikförbund, arbetsledare och arbetskamrater på SKF, SKF:s verkstadsklubb, vännerna på mässen samt bostadsrättsföreningen Penseln. SKF:s verkstadsklubb och Södermanlands spelmansförbund paraderade med sina fanor.